

Kinesisk Ming

Billedkunst:

Ming-periodens ornamentik kendetegnes ved lethed, flygtighed, det svævende, masser af luft mellem motiverne/elementerne, naturalisme i hovedmotiverne. Kompositionen er kompleks, men der er ingen sammenfletning. Strøgene er hurtige og lette.



Xu Wei (1521-1593), Tusch på papir: 'Bambus' (1560)

Kalligrafien fungerer som ornament. Den synes ikke at være integreret i billedet, men spiller alligevel en afgørende rolle for billedets udtryk. I kalligrafien er det ikke tegnets betydning som er vigtig, men selve udfærdigelsen - kalligrafipenslens bevægelser, samspillet mellem den flydende tusch og papiret, penselstrøget og kompositionen.

Det handler om måden at bruge fladen. Du er aldrig i tvivl om hvad der er forgrund og baggrund. Du kan bevæge dig rundt uden at fare vild. Der er luft mellem ornamenternes dele.

Musik:

'Vilde gæs lander på sandbreden' – er et meget berømt stykke for det kinesiske strengeinstrument guqin. Det stammer fra 1634.

I kinesisk guqin-musik handler det meget om at gøre den enkelte tone til noget helt særligt. Ikke kun anslaget, men også mellemrummene/stilheden mellem tonerne betydning, lyden af fingeren over strengen, hvordan bevægelsen starter og slutter.

Selvom stykket er kan virke fragmentarisk, opbrudt, er man ikke i tvivl om hvor man befinder sig.

I musikken lægges vægt på balancen mellem melodis toner og de 'dvælende' toner, som har en ornamentarisk funktion.

Kinesisk Ming



Xu Wei (1521-1593), Tusch på papir: 'Twelve Plants and Calligraphy'



Zhu Da (Bada Shanren) 1626-1705, Tusch på papir: 'flowers, birds, fish and fruit'